

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 86/22
Luxemburg, 18 mai 2022

Hotărârea în cauza T-609/19
Canon/Comisia

Tribunalul respinge acțiunea formulată de Canon, căreia Comisia i-a aplicat o amendă de 28 de milioane de euro pentru nerespectarea normelor în materie de control al concentrărilor cu ocazia achiziționării Toshiba Medical Systems Corporation

În anul 2016, Canon Inc. (denumită în continuare „reclamanta”), societate multinațională japoneză specializată în fabricarea de produse optice și de imagistică, a preluat Toshiba Medical Systems Corporation (TMSC), o filială deținută în proporție de 100 % de Toshiba Corporation (denumită în continuare „Toshiba”).

Această achiziție a fost realizată în două etape, prin intermediul unei societăți vehicul investițional (MS Holding) create special în acest scop. Într-o primă etapă, la 17 martie 2016, MS Holding a achiziționat unele acțiuni cu drept de vot ale TMSC pentru suma de aproximativ 800 de euro, în timp ce reclamanta, în schimbul plății integrale a prețului convenit pentru cumpărarea TMSC (aproximativ 5,28 miliarde de euro), a achiziționat opțiuni de cumpărare pe toate acțiunile cu drept de vot rămase ale TMSC. În plus, reclamanta a dobândit unica acțiune fără drept de vot a TMSC pentru suma de aproximativ 40 de euro (operațiuni denumite în continuare „tranzacția intermediară”).

Într-o a doua etapă, la 19 decembrie 2016, după ce a obținut autorizarea concentrării economice de către Comisie, reclamanta și-a exercitat opțiunile pentru achiziționarea acțiunilor cu drept de vot suport ale TMSC, în timp ce TMSC și-a cumpărat acțiunile cu drept de vot deținute de MS Holding, precum și acțiunea fără drept de vot deținută de reclamantă (operațiuni denumite în continuare „tranzacția finală”). Prin aceste două tranzacții, TMSC a devenit o filială deținută în proporție de 100 % de reclamantă.

Rațiunea existenței acestei achiziționări eșalonate era ca vânzarea TMSC să fie recunoscută ca aport de capital în conturile Toshiba cel târziu la 31 martie 2016, fără ca reclamanta să dobândească în mod formal controlul asupra acesteia înainte de a fi obținut autorizațiile necesare de la autoritățile de concurență competente.

După o prenotificare trimisă de reclamantă în luna martie 2016, concentrarea a fost notificată Comisiei în luna august și autorizată de aceasta din urmă în luna septembrie a aceluiași an.

Cu toate acestea, în paralel, Comisia a inițiat o investigație ca urmare a unor posibile încălcări ale obligațiilor de notificare și de suspendare prevăzute de regulamentul privind concentrările economice¹. În temeiul acestor obligații, întreprinderile implicate într-o concentrare de dimensiune europeană trebuie să notifice Comisiei proiectele lor în vederea examinării înainte de punerea în

¹ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 201).

aplicare a acestora („obligatia de notificare”)² și nu pot pune în aplicare tranzacția notificată înainte de a fi obținut o autorizare din partea acesteia din urmă („obligatia de suspendare”)³.

Prin decizia din 27 iunie 2019⁴, Comisia a constatat o încălcare de către reclamantă a obligațiilor menționate prin faptul că aceasta ar fi pus în aplicare prematur achiziționarea TMSC. În esență, Comisia a considerat că, prin efectuarea tranzacției intermediare, reclamanta a pus în aplicare parțial concentrarea unică constând în achiziționarea TMSC și, astfel, a încălcat obligațiile de notificare și de suspendare. Pentru acest motiv, Comisia i-a aplicat două amenzi în cuantum total de 28 de milioane de euro.

Reclamanta a introdus o acțiune în anulare împotriva acestei decizii, care este respinsă în întregime de Camera a șasea a Tribunalului.

Aprecierea Tribunalului

Tribunalul începe prin a respinge argumentul reclamantei potrivit căruia tranzacția intermediară nu ar fi condus la preluarea controlului asupra TMSC și, prin urmare, nu ar constitui o încălcare a obligațiilor de notificare și de suspendare prevăzute de regulamentul privind concentrările economice.

Făcând trimitere la o jurisprudență consacrată a Curții⁵, Tribunalul amintește, în acest sens, că punerea în aplicare a unei concentrări are loc imediat ce părțile implicate în concentrare realizează operațiuni care contribuie la modificarea de durată a controlului asupra întreprinderii-țintă. Orice punere în aplicare parțială a unei concentrări intră astfel în domeniul de aplicare al obligației de suspendare, ceea ce răspunde cerinței asigurării unui control eficace al concentrărilor. În această optică, regulamentul privind concentrările economice tratează ca o concentrare unică unele operațiuni strâns legate între ele, cu singura excepție a cazurilor în care asemenea operațiuni nu sunt necesare pentru a ajunge la o modificare a controlului asupra întreprinderii-țintă și nu prezintă, așadar, o legătură funcțională directă cu realizarea operațiunii de concentrare.

Astfel, Comisia a observat în mod întemeiat că jurisprudența Curții face distincție între noțiunile de „concentrare” și de „punere în aplicare a unei concentrări”. Într-adevăr, în timp ce o „concentrare” nu este considerată pusă în aplicare decât în cazul în care are loc o modificare de durată a controlului, „punerea în aplicare” a unei concentrări poate avea loc imediat ce părțile implicate în concentrare realizează operațiuni care contribuie la modificarea de durată a controlului asupra întreprinderii-țintă, cu alte cuvinte eventual înainte de preluarea controlului asupra unei asemenea întreprinderi.

Prin urmare, criteriul pentru a se stabili dacă obligațiile de notificare și de suspendare au fost încălcate de reclamantă nu este cel dacă a avut loc o preluare a controlului asupra TMSC înainte de autorizarea concentrării, ci cel dacă acțiunile contestate au contribuit, în tot sau în parte, în fapt sau în drept, la modificarea controlului asupra acestei întreprinderi înainte de data respectivă.

În acest context, Tribunalul respinge de asemenea argumentul reclamantei întemeiat pe faptul că controlul operațiunii de concentrare de către Comisie nu ar fi fost în niciun moment și în niciun fel împiedicat, dat fiind că reclamanta nu ar fi dobândit controlul asupra TMSC decât după obținerea tuturor autorizațiilor autorităților de concurență în cauză. Potrivit reclamantei, atât timp cât controlul nu este preluat, nu ar exista o punere în aplicare anticipată a concentrării. O punere în aplicare parțială a unei concentrări ar impune astfel preluarea unui control parțial. Cu toate acestea, potrivit Tribunalului, controlul fie este preluat, atunci când o entitate are posibilitatea de a exercita o influență decisivă asupra societății-țintă, fie nu este preluat. Prin urmare, un pretins „control parțial”

² Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul privind concentrările economice.

³ Articolul 7 alineatul (1) din regulamentul privind concentrările economice.

⁴ Decizia C(2019) 4559 final a Comisiei din 27 iunie 2019 de impunere a unor amenzi pentru nerespectarea obligației de a notifica o concentrare cu încălcarea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului și pentru punerea în aplicare a unei concentrări cu încălcarea articolului 7 alineatul (1) din regulamentul respectiv (Cazul M.8179 – Canon/Toshiba Medical Systems Corporation).

⁵ Hotărârea Curții din 31 mai 2018, Ernst & Young, [C-633/16](#).

nu poate fi condiția unei puneri în aplicare parțiale a concentrării. Tribunalul amintește în plus că, pentru a fi efectiv, controlul Comisiei trebuie să fie realizat înainte de punerea în aplicare, chiar și parțială, a concentrării.

Făcând trimitere la propria jurisprudență⁶, Tribunalul respinge, în plus, argumentația reclamantei potrivit căreia tranzacția intermediară nu ar fi constituit o punere în aplicare parțială a concentrării.

În această privință, **Tribunalul arată că o operațiune de concentrare poate fi realizată în prezența unei pluralități de tranzacții juridice distincte din punct de vedere formal și că, într-o asemenea situație, revine Comisiei sarcina de a aprecia dacă aceste tranzacții constituie o singură operațiune de concentrare în măsura în care prezintă un caracter unitar.** În prezența mai multor tranzacții distincte din punct de vedere juridic, revine astfel Comisiei sarcina de a identifica, în funcție de împrejurările de fapt și de drept proprii fiecărei spețe, obiectivul economic urmărit de părți, examinând dacă întreprinderile în cauză ar fi fost dispuse să încheie fiecare tranzacție considerată separat sau dacă, dimpotrivă, fiecare tranzacție constituie doar un element al unei operațiuni mai complexe, fără de care aceasta nu ar fi fost încheiată de părți.

În acest context, **Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a calificat tranzacția intermediară drept punere în aplicare parțială a concentrării.** Astfel, ea a constatat în mod întemeiat că, începând de la data tranzacției intermediare și independent de rezultatele autorizării concentrării, reclamanta a dobândit posibilitatea de a exercita un anumit grad de influență asupra TMSC, întrucât, ca urmare a realizării tranzacției menționate, deținea competența exclusivă de a stabili identitatea cumpărătorului final al acesteia din urmă.

Tribunalul contestă de asemenea argumentul reclamantei întemeiat pe faptul că tranzacția intermediară nu ar prezenta o legătură funcțională directă cu modificarea controlului asupra TMSC și, prin urmare, nu ar fi contribuit la modificarea controlului respectiv. Tribunalul apreciază că, fără structura de tranzacție în două etape propusă de reclamantă, Toshiba ar fi fost în imposibilitatea de a renunța la controlul asupra TMSC și de a percepe în mod ireversibil plata pentru TMSC înainte de sfârșitul lunii martie 2016. În plus, în cadrul acestei structuri în două etape, tranzacția intermediară constituia o etapă necesară pentru a ajunge la o modificare a controlului asupra TMSC. În fapt, obiectivul acestei structuri în două etape era ca tranzacția intermediară să permită, pe de o parte, unui cumpărător intermediar să cumpere toate titlurile de vot ale TMSC și, pe de altă parte, reclamantei să plătească în mod ireversibil prețul pentru TMSC către Toshiba, obținând în același timp cea mai mare certitudine că va dobândi în final controlul asupra TMSC.

Tribunalul a respins acțiunea în întregime și a obligat reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

⁶ Hotărârea Tribunalului din 23 februarie 2006, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, [T-282/02](#).